

Número 21.

PORTAVEU DE LA DECENCIA

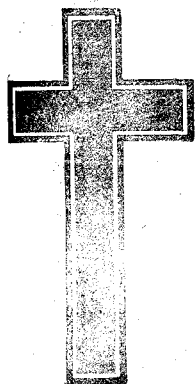
Any II.

Aquest periódich es humorístich, de broma, satírich y demás circunstancias.

Segona época

PREUS DE VENTA:

Número corrent. 10 Céntims.
Número atrassat. 15 id.

R. I. P.

LA VERDA

I HA MORTI

Després de haver rebut la benedicció alcohòlica, els Sants olis de coco y els auxiliis espirituals y espirituosos

El seu desconsolat pare, el Baró de las Noranta nou mil, Marqués de La Defraudació, condecorat ab la creu de la Gran Barra, el sublim mestre de la paraula, en Pep, el seu *maquereau* en Camilitu, la seva tia L'Arrossayre, cossins y demás burots y la rahó social LLADRES Y LLADRES, en comandita, els prega la tingan present en sas oracions, li dediquin alguna gargallada y se serveixin assistir el enterro (que s'efectuará á no trigar gayre) ab una bona bara de freixa á fi d'acompanyar al féretre y á *tota la parentela* fins á l'última *morrada*.

JA N'HI DIRÁN DE MISSAS

El dol se dona per despedit, lo qu'es que nosaltres no volem darli fins que ho siga.

L'enterro no será eclesiástich, ni pe'l civil, será pe'l carrabiné ó pe'l burot.

MENUDERIAS

Diu que al carrer de Corró
y en el de las Travesseras
s'hi respira día y nit
¡fills meus! la gran pestilencia,
alló, una mena de tuf
que de primer ennuega,
després fa venir singlot,
després fa remoure el ventre
y després fa plorá'ls ulls
y després ¡Paf! ¡Tot á terra!
Mongetas, broquil, ensiam,
ensiam, broquil y mongetas,
vaja y que per sentí el baf
de la boca s'ho han de treurer
de la boca y pobre gent
aixó els costa moltes pelas
perque han de sopar tres cops
ó quatre ó cinch cada vespre
segons la forsa *centrífuga*
de el perimetre dels ventres.
De pudó, tots ja sabem
que á Granollers n'es la terra
pro la fetor que se sent
per'quell vehinat, diu qu'es *extra*
l'essencia de la fortor,
la peste de les grans pestes,
la pudó de las pudós,
el tuf de les pestilencias;
el baf de las bafaradas,
l'extracte sólit de femta.
Que si son tripas y peus,
que si son caps de costella,
que si son cerbells de porch,
que si son clatells de llebra,
que si son galtas de bou,
que si son pells de l'esquena
dels cunills de Torelló
que's compran per torrà á vendre,
que si son fetjes y fels,
potas, llonsas llemineres,
fexuras, cuas de bé
criadillas, budells, naurellas,
que si son, que si no son,
la cuestió que aquella peste
el pobre qu'ha d'ensumá
desde'l dematí á la vetlla
fa que'l menjá l'hi reuli
fins que l'hi ha sortit del ventre
y s'entorna cañó amunt
y ¡Paf! ¡Joseph! ¡Cau á terra!
mongetas, broquil, ensiam,
ensiam, broquil y mongetas.
Que si son tripas y peus,
que si son clatells de llebra,
que si son galtas de bou,
que si son... deixam encendre,
per mi la pudor que sent
el vehinat que tant se queixa
no es ni d'orella de porch,
ni es de tripas, ni es de fetje.
¿Que saben si per llá hi viu
algún polítich d'empenta,
algún cacich, algún brut
algún d'aquets que *la menan?*

¡No hi há peste pas més gran
qu'el tuf qu'aquesta gent deixal!

A. Pit.

Apaga la luz y... seba

Ja no podem patir els indigenas de
Granollers, ja tenim qui vetlla per no-
saltres ab' uns ulls com unas taronjas y
ab unas unglas com una mala cosa. Ja
tenim Directori Monárquich.

Qu'els en sembla? ¿No deyan qu'els cacichs eran uns burros? Sí, sí, vagin badant que aviat ens arriarán á la samarreta .. En Pep mona-arquich, en Quel mona-arquich, el Dr. Pinyanya mona-arquich, l'Espartero mona-arquich, el de la Pela Cunillera mona-arquich, etcétera, etc. y el ex-mestre de la Roca gitano com sempre.

¿Que si avans «La Lucha» prometia grans acusacions y articles contra el pell groixut Pepet Baté? Deixint'ho estar! ... ¿Que si «La Verdad» va anunciar sensacionals y espeterrants diatribas y grandiosas revelacions contra el petit comédiant Quelitus?.. no'n fassin cas!.. ¿Que si «La Lucha» calla y no diu res? ¿Que si «La Verdad» va sortir de mitja galta?.. ¿Que si despres no va sortir més? ¡Deu l'hagi perdonada! (Aquesta frase també l'uso quant se mort algún prostitut). ¿Que si en Pep y en Miquel estaban renyits y are's donen el bech?

Si que la filan prim vostés á mitja edat no hi veuran, tot aixó no es res, tot aixó es política, es una especie de *tarugo* ó *timo continuo* pe'l procediment de la *política*, que de pas sigui dit, es el menos exposat.

¡Directori monárquich! ¡Ja no's pot demanar masquita mes espessa!

Are si que será un fet el sanejament de la moneda, la unificació de la deuda y la lley del afidabit.

El paper d'en Jaume de las patatas, anirá de baixa, pujará uns quants enters (y tan enters!), el paper Cunillera y ja tenim Alcalde que sab escriure; però no sab llegir (com diu aquell); però aneuli al darrera, que éll ha fet un estudi especial sobres aixó de l'arrós, que no hi ha qui l'hi pugui passar l'arrós per la cara ni per la colecta com ell passa, no se si per lley Nigromántica.

¡Ah! El paper Estrany també pujará y casi, casi arribará á tocar las berlas de la vara d'en Cunillera; fet y fomut en farem un primer tinent d'Alcalde. ¡Primer tinent d'Alcalde! ¿Qu'es pensan qu'es poca cosa? S'han de fer el cárrech qu'el dia que l'Alcalde es trenqui una cama, ó un bras, ó l'hi trenquin *exprofés*. s'encostipi, sigui á pendrer banys, ó tingui l'hora de l'aigua, etc... l'Estrany es quedarà el primer Jefe nato de totas las forsas de mar y de terra del municipi municipal de Granollers, será l'amo, el representant del poder militar, civil, judicial y executiu de la capital vallesana. «Vive Dios que me espanta esta grandeza y que diera un doblon por describilla». (Que diu aquell sonet que no se si es del Manco de Lepanto ó de la llevadora de Santa Esperansa).

Ja es dich jo! la política de aquet poble es la politica mes política, jo'm conto que se debía inspirar aquí, aquell fulano que va escriurer alló de «Entre bobos anda el juego ó el Marqués del Cigarral».

Es ben he entre *bobos* qui hi *anda* el *juego*, entre *bobos* y entre algún defraudadó, que aixó ja son figas d'un altre paner.

Pera maltractar aquesta gent s'hauria de inventar un diccionari nou, porque no hi ha pas termes á propósit en els que fins avuy s'han dado á luz—paraulas d'un company *intim* del Mestre de La Roca, el Sr. Joan Vidal—perque si'ls dius ximpls com ja n'estan convensuts de que ho son no'n fan cas, si'ls dius tontos, pastanagas, beneyts, carcamals, etc., etc., ho troban aygualit y no'ls fa efecte y si'ls dius lladres ja s'han de fer exclusions.

De totas maneres quedem en que la paraula LLADRES es la que mes cuadra á la majoria d'ells y els que no son lladres son encubridors, encare que si un els diu lladres, s'esposa... y sobre tot are ab el Directori monárquich.....

Guillermo Coll y Padré.

COUPLETS

Música d'El Amigo del Alma.

Los Mosquitos «y'ls Cacichs»
no son cosas parecias
que si los «Mosquitos» pican
los caciques «tot ho esquilan».
«Y si lladres» les decís
braman «ncy que's un content».
Y porque EL MOSQUIT els pica
diuhen qu'es un indecent.

Si pica un «Mosquito»
tienes que rascarte
si un cacich fá'l «rapium»
has de bascantarle.

Por eso ¡Oh pueblo!
por eso yo quiero
que tantos pilletes
á picadas mueran
por eso ¡barrudos!
me parece á mi
que os «desfem el marro»
picando EL MOSQUIT.

* * *

Yo vi un carro «l'altre nit»
que duya cinch bots de vi
y en «Condom» que vigilaba
al carro va detení.
Y després va resultá
que passaba d'amagat
perque aquells cinch bots entraban
sense drets d'habe pagat.

Y bes qui ho diría
que'l defraudadó
era «l'honradíssim»
diminut «Queló».

Por eso ¡Oh pueblo! etc.

* * *

Fra Joan Bou espavilat
va vení sens cap calé
y avuy dia te tants quartos

que no sab pas lo que té.
Sabeu com els ha «guanyat»
aquest frare marrullé
aixugant el . . nas als altres
per poguer fer de matuté.

Y aixis ab gran barra
llepant als cacichs
entraha'ls tocinos
l'oli y bots de vi.
Per eso !Oh pueblo! etc.

* * *

L'Antonet el de L'arrós
Alcalde'n volia ser
y l'Antonet L'espartero
diu que'n volia ser éll.
Mes l'Alcalde que tenim
á tots dos se va rifar
y contra «viéto y marea»
la vara no vol deixar.

Y are'ls «pobres xicos»
ploran el fracás
quedantse ab las ganas
y ab un pam de nas.

Por eso !Oh pueblo! etc.

Roberto Col y Fló.

PICADAS

Comensa á correr la veu y es va generalisant la consigna de no pagar l'entrada dels rahims del present any, en vista de que hi han quatre concejals qu'encare han de pagar els de l'any passat y mes de cinquanta vehins que també han de ferho. A causa d'aixó es diu si aquest any tot-hom se negará á satisfacer contribució tan injusta y més encara tan poch profitosa per la vila, ja qu'es públich y notori que els que manan s'hi engreixan qu'es un gust.

Nosaltres aprobém aquesta determinació, nó per lo que te de falta de respecte á l'autoritat, sinó per lo asquerós que resulta el *cuento* dels consums y dels impostos en aquest poble ahont sols el tonto paga.

* * *

¿Han vist quin be-de-Deu de *Cinematòfano* qu'hem armat els de ca 'L Mosquit? Tot es nou: las *paniculas móviles* y las vistas fixas *inmóviles*. Ha tingut un éxit (entre'ls cacichs) que ha fet fredat. Lo qu'es En Valero ja pot plegar: lo que l'Arnau am l'*Edisson* no ha pogut, ho podrém nosaltres.

¡A riurer, donchs, y á sentir, habitants de l'ínsula de'ls Pep, Quel, Badó y C., qu'en EL MOSQUIT hi ha de tot.... de tot y forsa!

* * *

¿Volen plorar? Donchs escoltin:
«¡Pobre villa! al contemplar tu estado de postración y decadencia, los hijos que te adoran entrañablemente no pueden menos que prorumpir en un sollozo profundo al verte tan desgraciada».

¡Renoy, si s'hi posés música á n'aixó!
¿Que's pensan, qu'es un tros de sermó de la Soletat? Donchs no; que ho diu «La Duchá».... ¡¡«La Duchá» que s'ens ha tornat ploranera!!

* * *

L'altre dia el noy Xiol
va quedar fet un mussol.
¡Si fins n'hi ha per perdre'l tino,
no deixá'l ser del Cassino!
¡Sent tan llest que's pert de vista,
no poguer ser accionista!

¡Y per colmo de fatichs
ferli contra els seus amichs!
¿No es vritat Lelis Camilo
que n'hi ha per tirarse al Nilo....
ó al Fluvia?

* * *

JUSTICIA. Aixó: y amb aquestes mateixas lletras, es lo que va servir d'*epigrafe* á l'article de fondo (¿ó de fonda?) de la mitja *Verdad* qu'últimament regalá l'*insigne provincialero*.

¡Justicia!... ¡Ay, Pep, si se'n feya! Ens sembla á nosaltres qu'el de las 99,000 *pelas* prou sabria quin pa s'hi dona.... amb aixó de la Justicia!... Ja veurás: preguntaho á n'En Camilo: com qu'ell está *enllettrat* y sab molt de lleys, hi deu ser molt entés amb aixó.... de la Justicia.

¿No es vritat, Camilo de Lelis, qu'En Pep se'n faria l'estella si anés per Justicia lo de las 99,000?

* * *

Aquest dia al vespre tot Granollers era á buscar *el lladre*: els uns á devant, els altres á darrera d'aquella casa del carrer de Sant Roch.

¡Tot Granollers y tot l'Ajuntament va anarhi y no's va trobar cap lladre.

¡Ja es badar, haventhi anat tot l'Ajuntament!

* * *

Nada, que per indecent y poca-solta no hi ha com EL MOSQUIT. O sinó llegeixin «La Duchá»; allí s'hi respira aire sanitos y maneres correctas d'escriurer «sátiras del burdel con el lenguaje grosero y brutalidades asquerosas y repugnantes, dignas solo del desprecio....» y am miras al sou de burot que's cobra per escriurers tantas *indignidades*.

* * *

Al obrar com obreu, senyors *periodistas de burdel*, com sou *La Llevadora*, (¡infilis!) el Doctor Piñaña, (¡ay senyor, y que nens som en aquest món á pesar de la carrenal!) l'*Espartero*, (Vull la *bara*.... si no plou) y el *pagano* Quel, «Tremendo», que demostreu que teniu la dignitat molt al darrera; y sou «unos gusanos inmundos nacidos tan solo del lodo» (?), servintvos d'aquell *papelucho*, per arribar á la meta de las vostras aspiracions: l'olla del presupost.

* * *

«Las lágrimas se apoderan de nosotros y un sentimiento de indignación se apodera....» (¡se veu be que sou de l'*hampa*, que os apodereu de tot!) «...del más duro corazón....» (¡y tan duro, d'aixó'ns queixém!) «...al ver aquellos detestables renglones....» (¡y tant!... per desgracia dels que paguem)

«Granollers debe de protestar...» (pro no am paraulas, am fets *positius* y *contundents*;) «...para su buen nombre y dignidad de un modo enérgico...» (¡y tan *enérgico* com ha d'ésser!) «...de papeluchos de índole tan depravada y sucia...» (¡y tan *sucia*!) ¿Se pot ser més depravat y brut que aquests *demócrats*, qui, després de dir tots los mals noms á n'els Pep y C.ª perque'ls feya sombra pera poderse apoderar de la menjadora, que am la gana que traginan qu'á hi arribin, ¡pobrets de nosaltres! are, per *mandato* del seu amo, en Quel de l'acetat, aquell que no volia mes compromisos, que volia ser persona de be, han de llimpiar las sabatas á n'elque deyan: «que jamás se unirían á quien estaba demostrado que era la ruina de nuestra desgraciada comarca?»

Vaja, qu'aixó fa «saltar las lágrimas de los ojos...» (¡saltarán dels peus si os sembla!) «...da asco y repugna, pervierte y embrutece». ¡Aixó, aixó mateix!

Notas de Mollet

Aixis com á Granollers hi ha un advocat que cobra com á burot de *major cuantía*, en pago dels concells que dona als correligionaris, á Mollet hi ha un Secretari que cobra de la caixa del partit monárquich de Granollers, perque ab l'esplendidesa que requereix, representi al partit lliberal monárquich en aquell poble, per no haverhi persona qu'es presti á ostentar tal representació. Aquest fet diu molt en favor del poble de Mollet, puix que demostra qu'ls vehins de dita població ja no crehen ni esperen res dels dos *partits turnantes*.

* * *

Además de passarli un violari li permeten fer el magnánim concedint subvencions á qui segons éll pugui algún dia perstarli alguna *ajuda*. Are, ab motiu de la festa major, ab «un desprendiment sobtat y avans de que no's presentés el dupte» (con diu «L'Alegria que passa») ha ofert 50 *enmascaras* ó pessetonas als republicans pera ajudarlos á pagar els gastos del envelat que tractan de fer. Qui sembla cull, es deu haver dit el tal *senyor Encina*; però no s'ha fixat que'ls representants del republicanisme de Mollet el coneixen á fondo y no voldrán exposarse á que passi la segona edició de «La Pau».

Aquesta Alsina s'ens va tornant *de suro*.

* * *

Y vegin si'l dit Secretari está enamorat del seu padrí, el Sr. Travé que per no ser menos qu'ell, també vol fer de cafeter. Actualment está negociant l'arrendament del café que ocupa á present la societat «La Pau» y que en 28 de Septiembre *desocupará*.

Donades les moltíssimes simpaties que gosa dit futur cafeter, es de confiar que prompte es deurá fer un nou traspás de duenyó.

Comprento ell aixis sembla que ha calculat que no convé que aparegui ell mateix com á cafeter y al efecte tracta d'entendrer ab l'excafeter de «La Pau» en Vicens Planteda perque aquet sigui el soci industrial.

Aquestes negociacions se portan molt reservades ab el propietari del edifici, en Vicens Fonolleda, perque els republicans que també pretenen trasladars'hi no'n tinguin esment y no aumentin els recels que contra'l Alsina prou tenen la majoria d'ells.

Flac-masó.

ULTIMA HORA

Sabém que se'ns prepara la gran garrotada; entesos y conformes.... pro are vinch jo y dich: bueno. Y si no's prepara, ja la prepararem nosaltres.

EL MOSQUIT

Punts de Venta:

Carrer d'En Prim, 84.

Carrer de Santa Esperansa, 7.

Imp. Garrell.—Granollers.

SECCIÓ D'ANUNCIS

SALON "EL MOSQUIT"

CINEMATÓGRAFO Y NÚMEROS D'ESPECTACLE

PROGRAMA NOU * 13 ESTRENOS 3!

Per primera vegada, la divertida pel·lícula, història de las malifetas del bastó d'un *procurador molt federal*, amb ulleras... y sense Márfega:

Puño històrico

ESTRENO de la retumbant, espatarrant y sorprenent pel·lícula árabe en colors:

ALÍ-BABÁ

Traducció d'En Gracolaria.

¡¡Aconteixement Cinematogràfich!!

Repetició de la pel·lícula trágica, tétrica y com totas històrica y kilométrica,

EL ALCOHOLISMO

Horrorosos efectes de la beguda d'anissats compostos ab **ACETAT DE PLOM**.
L'acció se suposa á Corró de Munt.—Epoca la d'en Felip... ¿quin? no, l'altre.

¿Y MIS ANTEOJOS?

Pel·lícula impresionada pe'l **DOCTOR PIÑAÑA**.—En comptes de perdre els *lentes* dins d'una tassa de caldo, els pert en un got d'anís.—Com qu'es de la familia, sabem de bona tinta que l'anís no está compost.

EXIT de la sensacional *política* feta ab incomparable barra, pe'l barrut major del poble:

99,000 PESETAS

FORTUNA MISTERIOSA

SENSACIÓ! SENSACIÓ! IGRAN SENSACIÓ!

¡Á RIURER! IGRAN ÉXIT! ¡Á RIURER!

El Sueño de un Policía

Vida, Passió.... (de són) y bacaynas, dormidetas y miracles, de'n *Son Dolça* (a) Castellet.

Entretinguts passatempes cómichs pel nou y graciós clown equilibrista ANTONET.

Difícils equilibris en el Silló.—Jochs malabars ab la vara.—Entradas cómicas y.... d'ARROS.

Sessións d'escamoteix y prestidigitació per molts mestres que ab la fatxa ja pagan y que son ó semblan concejals administradors.

Sessións contínuas á totas horas.

NOTA: *Aviat estreno de Las Llagas de Sant Roch, La Lucha y La Verdad ó si tu ets pilló jo'n soch mes y El buen cura, ó la paz vuelve al hogar caciquil.*

IMPORTANT: *No hi haurá Piano Eléctrico; lo que hi haurá es una orga de rahóns que cuan loqui se podrá ballar L'Espolsada y el Ball de Bastóns.*